రామయ్యశాస్త్రి గేటు తీసుకుని బయటికి అడుగు పెట్టాడు. ఎదురుగా.... తెల్లటి చీరకి ఎర్రటి బార్డర్ వున్న వెంకటగిరి చీర, ఎర్రటి జాకెట్టు, నుదుట ఎర్రటి కుంకుమ పెట్టుకుని, 'ఆమె' ఎదురు వచ్చింది. 'అబ్బ! ఎంత అదృష్టం' అని మనస్సులోనే అనుకుని తాను బయలుదేరిన కార్యం తప్పకుండా విజయవంతం అవుతుందనుకున్నాడు.

రామయ్యశాస్త్రికి జాతకాలపిచ్చి, శకునాలపిచ్చి. అడుగుతీసి అడుగు వేయడానికి, రాహుకాలం, యమగండం, వర్జ్యం చూడ్డం ఇవన్నీ మొదటి నుంచి ఎక్కువే. శాస్త్రాలు, పురాణాలు చదివినా, ఇంగ్లీషు చదువుచదివి, వుద్యోగం చేసి, సొంత ఇల్లు కట్టుకుని కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. ఆయన రిటైరైనప్పటి నుంచి ఆ పిచ్చి మరింత ఎక్కువైంది.

ఇద్దరు కొడుకుల తర్వాత విమల పుట్టింది ఆయనకు. విమల తండ్రికి పూర్తి వ్యతిరేకం. తుమ్మితే ఏ పని చెయ్యొద్దన్నా, ఆ పని తప్పక చేస్తుంది. ఇక ఆ పనిలో ఏ పొరపాటైనా వస్తే, తండ్రి చీవాట్లు, తండ్రితో పోట్లాట. ఆ తండ్రి కూతుళ్ళ పోట్లాటలు తీర్చలేక ఆ తల్లి సతమతమవుతూ వుంటుంది.

జాతకాలను, శకునాలను నమ్మవద్దంటుంది విమల. అవి లేకపోతే ప్రపంచమే లేదంటాడు రామయ్యశాస్త్రి.

విమల అన్నయ్య లిద్దరు ఉద్యోగరీత్యా బయటి వూళ్ళల్లోనే వుంటున్నారు. పెద్దన్న శ్రీకాంత్ పెళ్ళికి పిల్లలను చూసి చూసి విసిగిపోయి, తండ్రి ఎవరిని చేసుకోమంటే, వాళ్ళనే చేసుకుంటానని, ముహూర్తం పెట్టి, పిలిపించమని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

కొడుకు కోసం పిల్లను చూడటానికి పండ్లు, పూలు తీసుకురావటానికి బయలుదేరినప్పుడే 'ఆమె' శకునం వచ్చింది రామయ్యశాస్త్రికి. ఆయన అనుకున్నట్టుగానే పిల్ల జాతకం, పిల్లాడి జాతకం సరిగ్గా సరిపోయాయి. మిగిలిన విషయాలు మాట్లాడుకున్న తర్వాత ముహూర్తం పెట్టించి, అబ్బాయికి టెలిగ్రాం యిచ్చాడు శాస్త్రి.

అన్నయ్య పెళ్ళికి హడావిడంతా విమలదే. స్నేహితురాళ్ళందరిని పిలిచింది.

రామయ్యశాస్త్రి విమలను పిలిచి, "విమలా! ఈ వీధిలో తెల్లగా, కాస్త సన్నగా నుదుట ఇంత కుంకుమ పెట్టుకుని, ఒకావిడ వెళ్తుంటుంది చూశావామ్మా!" అని అడిగాడు.

"ఆ! ఎవరబ్బా! కాస్త తల నెరిసినట్టుంటుంది. ఇద్దరు పిల్లలను తీసుకుని వెళ్తుంటుంది. ఆవిడా?" అని అడిగింది కాస్త వివరించి.

"ఆ! ఆవిడే. ఆవిడే. ఎవరావిడ? మన వీధిలో ఎక్కడుంటుంది?" ఆత్రంగా అడిగాడు రామయ్యశాస్త్రి.

"మనింటికి మూడో ఇల్లో, నాలుగో ఇల్లో అనుకుంటాను. అయినా, ఆవిడతో ఏం పని?" సాగదీసింది విమల.

"అబ్బే! ఏంలేదు. మొన్న శ్రీకాంత్ పెళ్ళి విషయమై వెడుతుంటే, ఆవిడే ఎదురొచ్చింది. వాడి పెళ్ళి పని ఈసారి అతి సులభంగా ముగిసింది. తర్వాత కూడ రెండు మూడు సార్లు ఆవిడ ఎదురొస్తే, వెళ్ళిన పనులన్నీ సాఫీగా జరిగిపోయాయి. ఆవిడ 'శకునం' చాలా మంచిది లాగుంది." అన్నాడు శాస్త్రి.

"మళ్ళీ మొదటికొచ్చావా నాన్నా? వాళ్ళిద్దరికి పెళ్ళి జరగాలని రాసి వుంది. జరుగుతుంది. అంతే గాని, శకునాలేంటి, జాతకాలేంటి? చెబితే వినవు. ఏది ఎలా జరగాలని రాసి వుంటే అదలా జరుగుతుంది నాన్నా" అంది విమల ఆవిడ శకునంతో పని లేదన్నట్టు.

"సరేలే. నీతో నేను వాదించలేను కాని, నీకు ఈ వీధిలో ఎవ్వరూ ఫ్రెండ్స్ లేరన్నావు. పోనీ, ఆవిడతో కాస్త మాటలు కలుపుకుని, స్నేహం చేయకూడదూ" అంటూ అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయాడు శాస్త్రి.

నాన్నకు ఆ 'గురి' కుదిర్చిన ఆ ఇంటరెస్టింగ్ పర్సనాలిటీని సరిగ్గా చూడాలని దారికాచి, ఆవిడను వెంటేసింది విమల. ఆవిడ వెనకాలే వెళ్ళింది. ఆవిడ గేటు తీస్తుంటే —

"ఇదాండి మీ యిల్లు?" అంది వెనక నుంచి.

"అవును...." అంటూ ఆవిడ వెనక్కి తిరిగి చూసింది. "నేను మీ యింటికి నాలుగో యింటిలో వున్న రామయ్యశాస్త్రిగారి అమ్మాయిని" తన్ను తాను పరిచయం చేసుకుంది విమల.

"అంటే జాతకాలు అవీ చూస్తూ వుంటారే...." ఆవిడ మాట ఇంకా పూర్తి కాకుండానే విమల అందుకుని, "అవునండి. ఆయనే మా నాన్నగారు" అంది.

"రండి. లోపలికి." ఆమె ఆహ్వానించింది.

"నా పేరు విమల. మరి మీరు...."

"నా పేరు సరోజ. ఎం. ఎ. చదువుకున్నాను. ప్రస్తుతం ఖాళీగానే వున్నాను." అంది పొడిగా.

"మీ పిల్లలు...."

"ఇద్దరండీ. ఒక పాప, బాబు. పాప నాలుగో క్లాసు చదువుతోంది. బాబు రెండో క్లాసు చదువుతున్నాడు. ఇప్పుడే వాళ్ళను స్కూళ్ళలో వదిలేసి, గుడికెళ్ళి వస్తున్నాను" అంది సరోజ.

ఆమె భర్త గురించి అడుగుదామనుకుని, ఇంకోసారి అడగవచ్చునని వూరుకుంది విమల.

తర్వాత కొంచెంసేపు పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకున్న తర్వాత విమల ఇంటికొచ్చేసింది.

*

ఓ పదిరోజుల తర్వాత అన్నయ్య పెళ్ళి ఇన్విటేషన్ తీసుకుని, పది గంటల ప్రాంతంలో సరోజ ఇంటికి వెళ్ళింది విమల.

"రండి. రండి, మళ్ళీ చాల రోజుల తర్వాత కనిపించారు. ఏమిటి విశేషం?" సాదరంగా ఆహ్వానించింది సరోజ.

"మా అన్నయ్య పెళ్ళండి. మరి చీరలు, నగల సెలక్షన్ నాదే కదా. ఆ హడావుడిలో కాస్త బిజీగా వున్నాను" అంది విమల గర్వంగా.

"అవునండి. మా అన్నయ్య పెళ్ళికి నాకూ చాల సందడిగా, సరదాగా వుండేది. మరి ఆడపడుచులం అర్ధమొగుళ్ళం కదా" అనేసరికి,

— విస్సా రమాదేవి

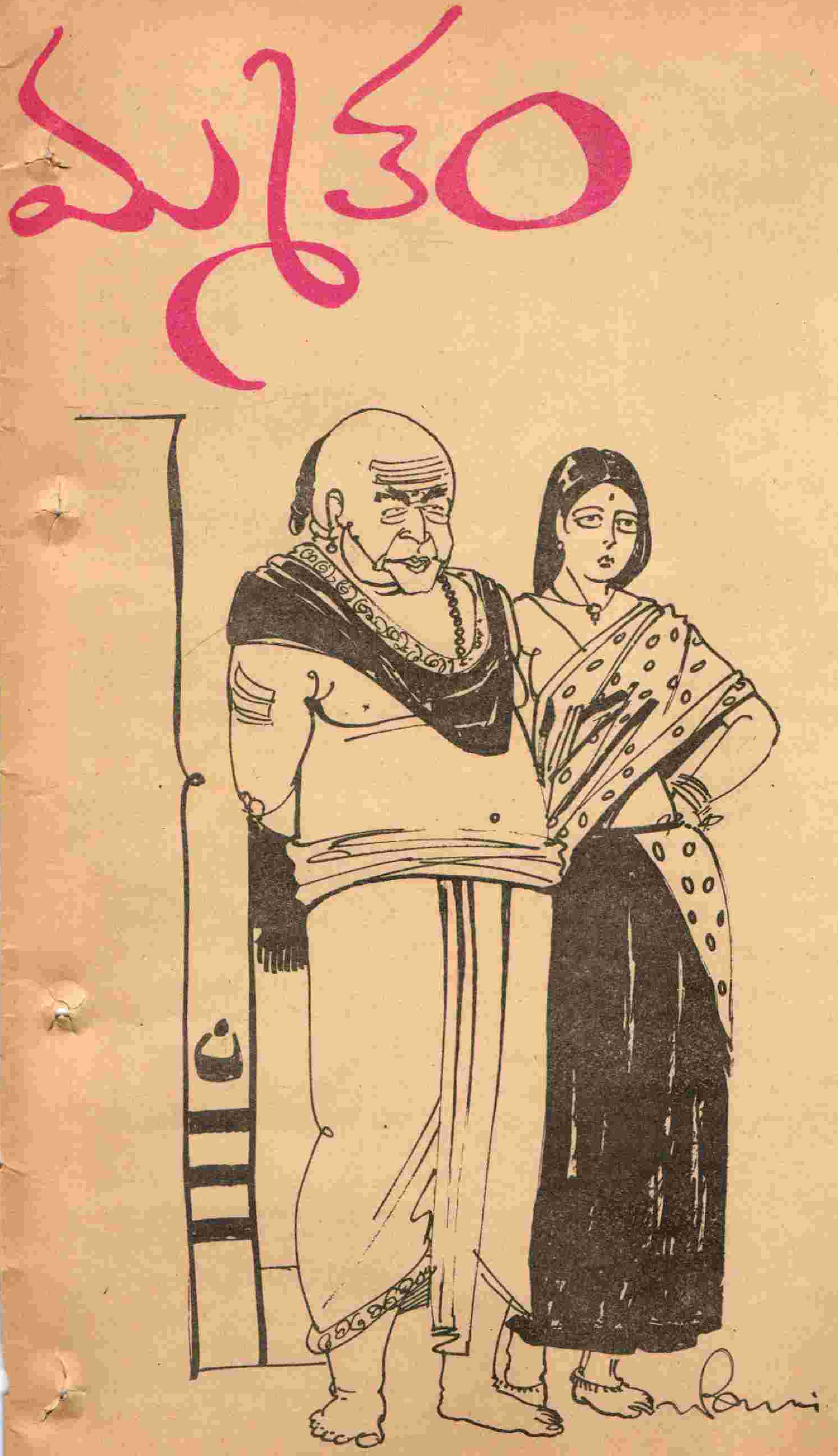

ఇద్దరూ నవ్వేశారు.

"కాని, పెళ్ళి అయ్యేదాకానే అన్నయ్యలు. ఆ తర్వాత వాళ్ళు భార్యల భర్తలు కదా" అంది కొంచెం వెటకారంగా సరోజ.

"అలా అనకండి. మా అన్నయ్యలిద్దరూ అలాంటి వాళ్ళు కారు. అంతెందుకు? మా అన్నయ్య ఇంతదాక పెళ్ళికూతుర్ని చూడలేదు. మా నాన్న ఎవర్ని చేసుకోమంటే వాళ్ళని చేసుకుంటానన్నాడు! ఇంక, నేనంటే వాళ్ళిద్దరికీ పంచప్రాణాలు. ఎప్పు డొచ్చినా నాకు చీరలు, మంచి స్వీట్స్ తెస్తుం టారు" అంది విమల అన్నయ్యల గురించి గొప్పగా చెబుతూ.

"ఆగండి అక్కడ. ఇది పెళ్ళికి ముందు ప్రతి అన్నయ్య చేసే పనే. పెళ్ళి అయ్యాక కూడా మీ అన్నయ్యలు మారకుండా వుంటే మీ అంత అదృష్టవంతులు మరొకరుండరు. సరేనా?" రాజీకి వస్తూ అంది సరోజ.

"చూద్దామండి పందెం. సరేనా?" అంది విమల కొంటెగా. "సరేకాని, మీ పెళ్ళెప్పుడు?" అడి గింది సరోజ.

"ఆ విషయం మాత్రం అడక్కండి. ఎప్పుడో ఒకరోజు హఠాత్తుగా వచ్చి మీ కాళ్ళకు దండం పెడుతాననుకోండి" అంది విమల చమత్కారంగా.

"ఏం ప్రేమ వివాహమా?" ఆత్రంగా అడి గింది సరోజ.

"అ! అదొక్కటే తక్కువ! అదంతా ఏం లేదు కాని, నాకీ జన్మలో పెళ్ళి జరగదండి" ఢంకా కొట్టినట్టు చెప్పింది విమల.

"ఛ! అలా అనకండి" అంది సరోజ. "ఏం? ఎంచేత" అని కారణం అడుగుతూ.

"ఏం చెప్పమంటారు? మా నాన్నకు జాతకాల పిచ్చి. జాతకాలు కుదిరితే, పిల్లాడు బాగులేడనో, ఆస్తి లేదనో, మంచి ఉద్యోగం కాదనో, ఏదో ఒక సాకు చెప్పి, అన్ని సంబంధాలు చెడగొట్టే స్తుంటారు. ఏం చెయ్యను? మా నాన్నకు మరి నేను ఒక్కత్తెనే కూతుర్ని కదా! అందుకని, అన్ని హంగులున్న సుందరాంగుడు ఆయనకు అల్లుడు కావాలట. ఏ తండ్రికైనా అది సహజ మైన కోరికేననుకోండి. గత ఆరు సంవత్సరాలుగా అంటే నా ఇరవైయవ యేట నుండి 'వరుల వేట' ప్రారంభించి, ఇప్పటికి ఇంకా ఒక్కడిని కూడ పట్టుకోలేకపోయారు. ఇక మీదట పట్టుకో

గలుగుతారనే నమ్మకం నాకు లేదు.'' అంది విమల తేలికగా

"అవేం మాటలండి మరీనూ'' అని సర్ది బోయింది సరోజ.

"అది అంతేనండి'' సీరియస్‌గా అయిపోయింది విమల. "లేకపోతే ఏం జాతకాలు, ఏం గ్రహాలు చెప్పండి! అందుకే మా నాన్నకు నాకూ ఎప్పుడూ పోట్లాటలు వస్తుంటాయి. నా విషయం మీద అన్నయ్యలు కూడ నాన్నతో ఘర్షణ పడ్డారు. ఏం చేయలేక వూరుకున్నారు. ఏం చెయ్యగలం చెప్పండి? ఏది ఎలా రాసి వుంటే అలా జరుగుతుందన్న అభిప్రాయానికి వచ్చేశాను నేను.'' అని నిట్టూర్చింది విమల.

"నిజమేనండి. నాకు ఈ జాతకాల మీద ఒకప్పుడున్న నమ్మకం ఇప్పుడు పూర్తిగా పోయింది. జాతకాలు కుదిరే మా పెళ్ళి చేశారు. మరి ఇప్పుడేమైంది?'' అని ఆగి విమలకేసి చూసింది సరోజ.

"ఏమైంది?'' ఆత్రంగా అడిగింది విమల.

"నా పెళ్ళి అయి పట్టుమని పదేళ్ళు పూర్తి కాలేదు. ఆయన స్కూటర్ యాక్సిడెంట్‌లో పోయారు'' అంది బాధగా సరోజ.

విమల గుండెలు ఒక్క క్షణం కొట్టుకోవడం మానేశాయి. 'ఈవిడ 'విడో'నా?' అని మనస్సులో అనుకుని, ఒక్కసారి గట్టిగా వూపిరి పీల్చుకుంది.

"ఆయన పోయాక, ఇద్దరు పిల్లల్ని తీసుకుని, నేనెక్కడికి పోగలను చెప్పండి? నా ప్రాణప్రదమైన అన్నయ్య వదిన దాసుడైపోయాడు. ఆయన మిగిల్చిన ఈ యింటిలో, ఆయన సంపాదించిన ఆస్తితో కాలక్షేపం చేస్తున్నాను. కూడు, గుడ్డకు లోపం లేదనుకోండి. అయినా, నా మనస్సును డైవర్ట్ చేయడానికి, కాలక్షేపం కోసం ఏదైనా వుద్యోగం చేయాలనుకుంటున్నాను.'' అంది సరోజ.

"మరి మీరు బొట్టు....'' మాట ముగించలేదు విమల.

"అన్నయ్య నా మొహాన బొట్టు లేకుండా చూడలేనన్నాడు. పిల్లలు కొంచెం పెద్దయినప్పటి నుంచి బొట్టు పెట్టుకోమని ఒకటే గోల. అదీగాక, నా మనస్సులోనే వున్న మా వారిని మరువలేక ఎప్పుడూ బొట్టు పెట్టుకుంటాను.'' అంది భారంగా సరోజ.

అంత జాతకాల, శకునాల పిచ్చి వున్న నాన్న మరి ఈవిడ శకునం మహా గొప్పదని నమ్మాడు!, ఇప్పుడేమైంది? ఆలోచించసాగింది విమల.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?'' అడిగింది సరోజ.

"ఏం లేదండి. కానున్నది కాకమానదు. నాకు మాత్రం మొదటి నుంచి ఈ జాతకాల మీద, శకునాల మీద నమ్మకం లేదు. మా నాన్నగారికి మాత్రం ఆ పిచ్చి ఎప్పుడు పోతుందో తెలీదు. మరి వస్తాను. చాలా లేటయినట్లుంది పెళ్ళికి తప్పకుండా రండి.'' అని మరీ మరీ పిలిచి ఇంటికి బయలుదేరింది విమల.

నాన్నకు ఈ విషయం చెపితే ఈ దెబ్బతో జాతకాల జోలికి, శకునాల జోలికి పోడు. ఆవిడ శకునం అంత గొప్పదని నమ్మాడు. మరి. ఆ విషయం తెలిస్తే, తప్పకుండా ఆ మూఢ నమ్మకాలన్నిటిని గంగలో కలిపేస్తాడు. ఆవిడ శకునంలో అంత 'గురి' వుందికదా ఆయనకు.

నాన్నకు ఆ విషయం గబగబ చెప్పేయాలని యిల్లు చేరింది విమల.

"ఇచ్చావా ఇన్విటేషన్? అమ్మయ్య! మొదటి ఇన్విటేషన్ ఆవిడ కిచ్చాం. ఇంక అన్నీ సవ్యంగా జరుగుతాయి.'' అని సంతోషంతో పుక్కిలి బిక్కిలవుతున్న నాన్నను చూసి నోట మాట రాలేదు విమలకు.

ఆయన నమ్మకం ఆయనది. తను ఎందుకు దాన్ని వమ్ము చేయాలి? ఇప్పుడు గనుక తను ఆవిడ గురించి చెబితే ఎలా వుంటుంది? తండ్రి మనసు ఎలా మారుతుందో, దాని పర్యవసానం ఎలా వుంటుందో వూహించలేకపోయింది విమల. ఆయనకు ఆ విషయం తెలియకుండానే వుంటే మంచిదనిపించింది. ఏ పాపమెరుగని సరోజను ఆయన కోపానికెందుకు గురి చెయ్యాలి? నాన్న దృష్టిలో ఆవిడను 'గొప్పదానిగా'నే వుండనిమ్మని, ఏది ఎలా రాసి వుంటే అది అలా జరుగుతుందన్న తన దృఢ నమ్మకాన్ని నమ్ముకుని లోపలికి వెళ్ళింది విమల. □

డాక్టర్ పద్మినీ చెంగల్‌రాయ్

విశాఖపట్నం సౌత్ లయన్‌లేడీస్ ఆక్సిలియరీ క్లబ్ ప్రస్తుతపు అధ్యక్షురాలు డాక్టర్ పద్మినీ చెంగల్రాయ్ మద్రాసు యూనివర్శిటీలో మెడిసన్ అభ్యసించి గ్రాడ్యుయేట్ అయిన తర్వాత, ఇంగ్లాండులోని లివర్‌పూల్‌లో 'సైకియాట్రి' సబ్జక్టు స్పెషలైజ్ చేసారు. 1978 జూన్ నెలలో టోకియోలో జరిగిన అంతర్జాతీయ లయనిజం సమావేశానికి హాజరయ్యారు మలేసియాలో పర్యటనచేసి, అక్కడి యూనివర్శిటీ వైద్యశాలల తీరుతెన్నులను అవగాహన చేసుకుని, కౌలాలంపూర్ లయన్‌లేడీస్ సమావేశంలో పాల్గొన్నారు. డాక్టర్ పద్మిని భర్త విశాఖ కింగ్‌జార్జి హాస్పిటలులోని న్యూరాలజీ డిపార్టుమెంటు సర్జను డాక్టర్ చెంగల్‌రాయ్; తండ్రి తమిళనాడు రాష్ట్రంలో రిటైర్డు మెడికల్ సర్వీసెస్ డైరెక్టరు డాక్టర్ కె. పి. సారథి.

డాక్టర్ పద్మిని ఈ మధ్యనే లయన్సు డిస్ట్రిక్టు 324-సి ఎనిమిదవ రీజియన్‌లోని పధ్నాలుగు లయన్‌లేడీస్ ఆక్సిలియరీ క్లబ్బుల ముఖ్య కార్యకర్తలను సమావేశపరచి 'ఇన్‌స్ట్రక్షనల్ సెమినార్'ను నిర్వహించారు. ఆమె అధ్యక్షతలో విశాఖ సౌత్ లయన్‌లేడీస్ ఆక్సిలియర్ కార్యకర్తలు గణనీయమైన సేవ చేస్తున్నారు. మర్రిపాలెం హరిజన కాలనీలో ఒక ఓపెన్ ఎయిర్ థియేటరును, ఒక గ్రంథాలయ భవనాన్ని నిర్మించారు. పారిశ్రామిక కార్యక్రమాల క్రింద-కాలనీలో 'చెత్తకుండీ'లను ఏర్పాటు చేసారు. ధర్మ నగరం హరిజన కాలనీలో ప్రజారోగ్యం నిమిత్తం వైద్య పరీక్షలు జరిపి, అక్కడి పిల్లలకు, పోలియో నిరోధక మందులను, ఇంజక్షనులను యిచ్చారు. అదే కాలనీలో ఒక కుట్టుపని శిక్షణ శాలను నెలకొల్పి. అక్కడి స్త్రీలకు కుట్టు విద్యను నేర్పుతున్నారు. ఆర్థికంగా వెనుకబడిన ఒక అవిటి వానికి ఒక కిళ్ళీకొట్టును ప్రదానం చేసి జీవనభృతి కల్పించారు. విద్యారంగంలో బడిపిల్లలకు ఉచిత వేతనాలను కూడా ఏర్పాటుచేసి, సాంస్కృతిక క్రీడా కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తున్నారు. —విలేకరి